

provincie **HOLLAND**
ZUID

DIRECTIE WATER EN MILIEU
afdeling Bodemsanering

CONTACTPERSOON

F.J. van der Ham

DOORKIESNUMMER

070 - 441 63 76

E-MAIL

ham-f@pzh.nl

PROVINCIEHUIS

Zuid-Hollandplein 1

Postbus 90602

2509 LP Den Haag

TELEFOON

070 - 441 65 85

FAX

070 - 441 78 04

WEBSITE

www.pzh.nl

Tram 1 en 9 en
bus 65 en 88 stoppen
bij het provinciehuis.
Vanaf station Den Haag CS
is het tien minuten lopen.
De parkeerruimte voor
auto's is beperkt.

NUMMER 2

GEDEPUTEERDE STAMMENTE

GEMEENTE ALPHEN AAN DEN RIJN INGEKOMEN		Routing:
18 DEC 2000		
Nr. 2000/18977		
Afd.	MLL	Opbergen

Rechtshulp Zuid-Holland Zuid

Mevrouw K. Ulmer

Postbus 1922

3300 BA DORDRECHT

ONS KENMERK

DWM/RGG/00/11410

UW KENMERK

-

BIJLAGEN

-

DATUM

12 DEC. 2000

ONDERWERP

Bezwaarschriften ingevolge artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht inzake sanering bovenkant, vervolgtraject en toezending rapportage buitenluchtmonitoring terzake van de voormalige stortplaats Coupépolder te Alphen aan den Rijn.

Geachte mevrouw Ulmer,

Naar aanleiding van het bezwaarschrift ingevolge artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de aanvulling daarop van mr. E.E. Meijer en mr. M.C. Hollander namens de heer H.G.A. Gerritsma te Aarlanderveen van respectievelijk 17 april en 26 juni 2000, waarvan de verdere behandeling door u omstreeks augustus 2000 is overgenomen en het door u zelf namens de heer H.G.A. Gerritsma voornoemd, mevrouw C.C. van Laar-Graven te Gouda en de heren P. Rijnberg en R. Pleij te Alphen aan den Rijn, op 31 augustus 2000 ingediende (aanvullende) bezwaarschrift, delen wij u het volgende mede.

Het besluit

Met ons door u bestreden besluit van 23 februari 2000, kenmerk DWM/2000/1213 hebben wij - kort weergegeven - :

- a. ingestemd met de conclusies uit de rapportages "Onderzoek deklaag Stortplaats Coupépolder te Alphen aan den Rijn" en "Onderzoek buitenluchtkwaliteit Stortplaats Coupépolder te Alphen aan den Rijn";
- b. voor de verdere uitvoering van de sanering Coupépolder vastgesteld:
  - dat de in 1992 vastgestelde saneringsvariant 13 voldoende is en niet wordt overgegaan tot uitbreiding van de saneringsmaatregelen met een extra bovenafdichting conform saneringsvariant 15;
  - dat het noodzakelijk is de deklaag plaatselijk op dikte te brengen en daartoe maatregelen nader uit te (laten) werken en uit te (laten) voeren;
  - dat het nader uitwerken en opnemen van de noodzakelijke maatregelen in het kader van de monitoring van de buitenluchtkwaliteit in het "totaalnazorgplan" zal plaatsvinden.

De bezwaren

Uw bezwaar komt er in essentie op neer dat u meent dat gelet op de risico's de voormalige stortplaats zou moeten worden afgedekt met een extra bovenafdeklaag (saneringsvariant 15).

1. Met het geven van een uitgebreide schets van de feitelijke achtergronden wilt u aantonen dat er zich in de stortplaats alle mogelijke giftige stoffen kunnen bevinden. Het is volgens u onvoldoende om te kijken welke stoffen er *uit* de stortplaats komen, zoals DHV heeft gedaan (toepassing van het zogenaamde "black box-model"). Nagegaan moet worden welke stoffen (en in welke hoeveelheden) zich *in* de stortplaats bevinden, omdat zo alleen kan worden bewezen dat er geen gezondheidsrisico's zijn.
2. De wijze van informatievergaring is niet zorgvuldig geweest. De rapporten van DHV geven een onvolledig, vertekend en te rooskleurig beeld van de werkelijke risico's voor milieu en gezondheid. Door de conclusies van DHV en de second opinion van de Universiteit van Maastricht te volgen zouden wij de ernst van de vervuiling van de stortplaats systematisch bagatelliseren en daardoor bij het vaststellen van saneringsmaatregelen slechts het absolute minimum hebben ondernomen. U voert in dat verband het volgende aan.
  - a. Prof. dr. L. Reijnders van de Stichting Natuur en Milieu heeft het op 17 mei 1994 verschenen rapport "Luchtkwaliteit Coupépolder" van bureau DHV gefundeerd bestreden.
  - b. DHV en derhalve ook de Universiteit van Maastricht zijn uitgegaan van foute gegevens, omdat de dichtstbijzijnde woningen niet op 700 meter, maar op 100 meter afstand van de stort liggen.
  - c. Gebruik is gemaakt van ongebruikelijke bemonsteringsmethoden voor de buitenlucht (door DHV is het "box-model" gebruikt en door de Universiteit van Maastricht het "OPS-model"); gewoonlijk wordt de Lindvalldoos gebruikt, omdat deze de meest zekere resultaten oplevert. De beste resultaten en de meeste ervaring met oppervlaktebronnen bestaan met het nieuw-nationaal-verspreidingsmodel.
  - d. Volgens de brief van de heer Reijnders van 25 mei 2000 zou er - gelet op het onderzoek van DHV - onvoldoende ondersteuning zijn voor ons besluit om geen extra bovenafdichting aan te brengen. Zo wijst hij op de maatschappelijke risico's, zoals bij de vuurwerkcramp in Enschede. Voorts is slechts een beperkt aantal stoffen gemeten en wijst hij erop dat de feitelijke toeschrijving van (zeer) hoge meetwaarden aan meetfouten, onvoldoende gefundeerd is. Bovendien kan men er gelet op de hoogte van de meetpunten niet van verzekerd zijn dat daarmee "worst case"-blootstellingen worden beoordeeld.
  - e. U stelt dat toekomstige risico's niet goed zijn in te schatten. Aangezien men niet weet welke stoffen er in de stort zitten, zijn de chemische reacties onvoorspelbaar, slechts een beperkte hoeveelheid stoffen is door DHV onderzocht, gedurende een beperkte tijd en naar andere stoffen is geen onderzoek gedaan, de metingen zeggen niets over situaties in de toekomst (vaten kunnen openbarsten en in de stortplaats een plotselinge wijziging geven van de concentraties in de buitenlucht). De bewering dat er geen gezondheidsrisico's zijn, wordt door DHV niet nader uitgelegd, terwijl van eerdere metingen in mei 1995 nog werd gesteld, dat op basis hiervan geen voorspellingen

- konden worden gedaan. Op de stort bevindt zich een groot aantal warme plekken, plekken waar geen gras groeit en is er een sterke benzinegeur waarneembaar. De Wetenschapswinkel TU Delft kan deze verschijnselen niet verklaren.
- f. Geen van de rapportages gaat in op de gevaren en risico's voor planten en dieren (voedselketen) op de stort.
  - g. Het risico van (vervuiling van) het grondwater wordt geheel buiten beschouwing gelaten.
3. Wij zouden met ons besluit volgens u in strijd handelen met het voorzorgsbeginsel, wat inhoudt dat als er een duidelijk vermoeden bestaat dat een bepaalde activiteit/handeling (of juist het achterwege laten daarvan) schadelijk is voor mens en milieu niet gewacht moet worden met de bescherming van gezondheid en milieu totdat deze schadelijke effecten met 100% zekerheid kunnen worden vastgesteld.
  4. Ook hebt u nog aangevoerd dat het besluit niet ingaat op de vraag in welke omvang de Wet op de luchtverontreiniging op de stort van toepassing is.
  5. Ten slotte geeft u aan dat onzorgvuldig met de stort wordt omgegaan. Al in 1992 is geconstateerd dat er niet overal een afdeklaag van minimaal 1 meter was aangebracht, zoals voorgeschreven in artikel 4.12 van de Richtlijn van november 1985 betreffende gecontroleerd storten en deze afdeklaag is nog steeds niet overal op hoogte gebracht.

De procedure

Zoals voorgeschreven hebben wij de bezwaarschriften en aanvullingen ter behandeling en advisering in handen gesteld van de Tweede Kamer-B uit de bezwarencommissie-Awb, die u in de gelegenheid heeft gesteld uw bezwaren nader mondeling toe te lichten in haar openbare vergadering van 14 september 2000. U hebt tezamen met de heer H.G.A. Gerritsma, mevrouw C. van Laar-Graven, de heer P. Rijnberg en de heer A. Bergstra, van deze gelegenheid gebruikgemaakt. Voorts was de Golfclub Zegersloot vertegenwoordigd door de heer R.J. Tetenburg. Namens ons college waren mevrouw Y. van Hoven en de heer F. van der Ham ter vergadering aanwezig.

Ontvankelijkheid

Belanghebbende

Ingevolge artikel 7:1 juncto artikel 8:1 van de Awb kan alleen door een belanghebbende bezwaar worden gemaakt tegen een besluit. Artikel 1:2, eerste lid, van de Awb, verstaat onder een belanghebbende: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Ter zitting is gebleken dat de heer Gerritsma recht tegenover de saneringslocatie aan de Oostkanaalweg woont, zodat gelet op deze korte afstand zijn belang rechtstreeks bij het besluit betrokken kan worden geacht. Mevrouw Van Laar woont in Gouda en is lid geweest van de projectgroep Coupépolder. Als inwonerster van de provincie Zuid-Holland wil zij het milieu beschermd weten en gelet op de stort van naar haar mening zeer gevaarlijke stoffen vreest zij verspreiding van de verontreiniging op grotere schaal dan uitsluitend van de directe omgeving. Wij menen dat deze argumenten onvoldoende zijn om te kunnen spreken

van een rechtstreeks, persoonlijk belang in de zin van artikel 1:2 van de Awb, dit mede gelet op het feit dat de saneringsonderzoeken geen enkele grond leveren voor uitstralingseffecten op dergelijke afstanden. Soortgelijke argumenten zijn aangevoerd ten aanzien van de heer Rijnberg en de heer Pleij, die weliswaar in Alphen aan den Rijn wonen maar op een afstand van meer dan hemelsbreed circa 1 kilometer van de stortlocatie. Ook hier is niet aangetoond dat de belangen van deze personen bij het besluit zijn betrokken.

Gelet op het vorenstaande achten wij de bezwaren van mevrouw C.C. van Laar-Graven, de heer P. Rijnberg en de heer R. Pleij niet-ontvankelijk en zullen wij ons hierna beperken tot het bezwaar van de heer Gerritsma.

Termijn

Ingevolge artikel 6:7 van de Awb bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift zes weken. Het bestreden besluit van 23 februari 2000 is ook op die datum verzonden aan een aantal personen en instanties. De wettelijke termijn voor het indienen van een bezwaarschrift eindigde derhalve op 5 april 2000. Het namens de heer Gerritsma ingediende bezwaarschrift is op 17 april 2000, dus ruim één week te laat, ingekomen. Ingevolge artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest. Gebleken is dat aan de heer Gerritsma geen besluit is toegezonden. Ook is onderhavig besluit niet in een dag- of weekblad gepubliceerd. Op 17 maart 2000 heeft mr. Hollander via de internet-site van de provincie Zuid-Holland vernomen dat er een besluit zou zijn genomen over het niet kiezen van saneringsvariant 15. Telefonisch en schriftelijk heeft zij toen gevraagd onder meer dit besluit toe te zenden. Op 6 april 2000 is het besluit haar toegezonden. Gezien het feit dat het bezwaarschrift spoedig daarna, te weten op 17 april via de fax bij ons is ingekomen is er naar ons oordeel sprake van verschoonbare termijnoverschrijding. Uw argument terzake van de tijdige indiening van het bezwaarschrift van de heer Gerritsma is dan ook terecht.

Besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb

Op grond van artikel 8:1 juncto artikel 7:1 van de Awb moet sprake zijn van een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb wil daartegen bezwaar kunnen worden ingediend. Artikel 1:3 van de Awb stelt dat onder een besluit wordt verstaan een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling. De vraag is hoe onderhavig besluit moet worden gekarakteriseerd. Uit jurisprudentie blijkt dat onder meer beslissingen die slechts refereren aan een al bestaande juridische situatie, beslissingen die geen wijziging brengen in de bestaande rechten en verplichtingen van burgers, niet zijn aan te merken als besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb. De cruciale vraag in dezen is of onderhavig besluit een rechtsgevolg bevat. U hebt in uw bezwaarschrift argumenten aangevoerd die daarvoor pleiten. Wij overwegen dienaangaande dat in 1992 saneringsonderzoek heeft plaatsgevonden op grond van de toen nog geldende Interim-wet Bodemsanering (IBS). Ten aanzien van maatregelen voor de bovenkant heeft de projectgroep, die zich met de planvorming omtrent de sanering bezighield, geschreven: "de besluitvorming over de maatregelen met betrekking tot de bovenkant af te ronden nadat de resultaten zijn verkregen". Hieruit moet naar wij thans menen de conclusie worden getrokken dat ten aanzien van de bovenafdeling in verband met de luchtverontreiniging toen nog geen definitieve besluitvorming

heeft plaatsgevonden. In feite wordt nu aan die besluitvorming (definitief) verdere gestalte gegeven. Inmiddels is de IBS niet meer van toepassing en geldt de Wet bodembescherming (Wbb). Er is geen overgangsrecht voor "lopende" zaken vastgesteld, zodat gelet op vaste jurisprudentie in principe het bepaalde in de Wbb geldt. Een complicerende factor is dat deze wet (uiteeraard) niet voorziet in de situatie die hier aan de orde is. Desalniettemin menen wij dat aansluiting kan worden gezocht bij het bepaalde in de artikelen 29, 39 en 48 van de Wbb. Immers indien wel andere saneringsmaatregelen nodig waren geweest, dan zouden op grond van de Wbb een nader onderzoek en een saneringsplan zijn ingesteld/vastgesteld. Gelet op het feit dat de vaststelling/instemming met een nader onderzoek en een saneringsplan (omvattende de saneringsvariantkeuze) volgens de Wbb, nu besluiten in de zin van artikel 1:3 van de Awb zouden zijn, menen wij dat onderhavig besluit als het ware gelijk is te stellen met het niet wijzigen van een (fictief) saneringsplan voor onderhavige locatie, zodat het is aan te merken als een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb, zodat wij op de inhoud van uw bezwaren kunnen ingaan.

Inhoud

Terzake van uw bezwaren overwegen wij in zijn algemeenheid het volgende.

De locatie Coupépolder betreft een geval van ernstige bodemverontreiniging vanwege een voormalige vuilstort. In 1992 is een saneringsonderzoek uitgevoerd. Naar aanleiding daarvan hebben wij op 3 december 1992 besloten te saneren conform saneringsvariant 13. Deze variant houdt in: maatregelen aan de zijkant van de locatie, in de vorm van een verticale bentonietafscherming, stalen damwand en ringdrainage, alsmede maatregelen aan de onderkant van de locatie, te weten het beheersen en controleren van het grondwater, door middel van het aanbrengen van controlezones en monitoringslijnen en indien noodzakelijk een installatie van onttrekkingsputten en waterzuiveringsinstallatie. Sanering van de bovenkant werd afhankelijk gesteld van nader uit te voeren onderzoek naar de kwaliteit van de buitenlucht. Als zou blijken van gezondheidsrisico's zou de bovenkant alsnog worden gesaneerd conform saneringsvariant 15. Helaas is door tal van oorzaken de uitvoering van de onderzoeken vertraagd. Op de tussen 1997 en 1998 gehouden onderzoeken van DHV naar de dikte en de kwaliteit van de afdeklaag en naar de buitenluchtkwaliteit op en om de voormalige stortplaats hebben wij ons door u bestreden besluit uiteindelijk gebaseerd. Deze onderzoeken leverden volgens de projectgroep voldoende informatie om te bepalen welke maatregelen eventueel genomen zouden moeten worden. Uit eerstgenoemd onderzoek is gebleken - kort weergegeven - dat de kwaliteit van de deklaag voldoende is, maar op sommige punten onvoldoende dik, zodat aanvullende maatregelen wat betreft het op hoogte brengen van de deklaag getroffen zouden moeten worden. Met betrekking tot de buitenluchtkwaliteit zouden er geen risico's zijn voor de volksgezondheid. De gemeten waarden zijn vergelijkbaar met de gemiddelde waarde in het westen van Nederland. Ondanks de positieve resultaten kwam de projectgroep tot een verdeeld advies terzake van een additionele bovenafdichting. Een meerderheid achtte deze maatregelen niet nodig, een minderheid wel. Op basis van deze onderzoeken heeft de Universiteit van Maastricht wat betreft de gemeten buitenluchtkwaliteit een second opinion gegeven in de vorm van een literatuuronderzoek. De Universiteit deelde conclusies van DHV en de meerderheid van de projectgroep. Met ons besluit hebben wij het meerderheidsadvies van bedoelde projectgroep - na over ons voorname het advies te hebben gevraagd aan de statencommissie Groen, Water en Milieu - uiteindelijk gevolgd. Voor de motivering van ons besluit zij in de eerste plaats

dan ook verwezen naar het advies van genoemde projectgroep en de hieraan ten grondslag liggende onderzoeken.

Uit het voorgaande blijkt dat de saneringsvariantkeuze in ons besluit van 3 december 1992 al voor een groot gedeelte is bepaald, welk besluit onherroepelijk is. Alleen ten aanzien van de uitkomende lucht(verontreiniging) zou nog een nader besluit worden genomen. Het oordeel bij dit besluit beperkt zich dan ook tot de vraag of op grond van de risico's op verontreiniging van de buitenlucht een additionele bovenafdichting nodig is.

Meer specifiek overwegen wij het volgende.

- ad 1 Wat betreft uw argumenten terzake van de omstandigheden met betrekking tot het ontstaan van de verontreiniging en het feit dat geen uitgebreide metingen of boringen zijn gedaan om uit te vinden welke stoffen precies zijn gestort merken wij het volgende op. Naar onze mening is het voor de beslissing of de bovenkant wel of niet afgedicht moet worden niet van belang op welke wijze de verontreiniging ontstaan is, of welke stoffen er precies gestort zijn. Het gaat om de stoffen die uit de stort vrij (kunnen) komen en de contactrisico's daarvan. Dit uitgangspunt lag overigens reeds ten grondslag aan ons besluit van 3 december 1992, welk besluit zoals wij eerder overwogen, onherroepelijk is geworden.
- ad 2 Over de naar u stelt onzorgvuldige wijze van informatievergaring het volgende.
  - a. Voorafgaand aan de onderzoeken van 1997 en 1998 zijn er onderzoeken geweest, die de projectgroep terzijde heeft geschoven, omdat zij de kwaliteit als onvoldoende beoordeelde. Voorzover uw bezwaren betrekking hebben op die eerdere onderzoeken - zie de discussie met prof. Reijnders van 12 oktober 1994 - laten wij deze om die reden buiten beschouwing. Voor de vervolgonderzoeken van DHV hebben wij in 1996 een onderzoeksopzet gemaakt, die uitgebreid is besproken in de projectgroep. Van deze projectgroep maakte de heer Gerritsma overigens indertijd nog deel uit, terwijl ook de Stichting Natuur en Milieu, waarin prof. Reijnders zitting heeft, door middel van verschillende overleggen betrokken is geweest bij de onderzoeksopzet.
  - b. Wat betreft de afstand tot de woningen zijn in het onderzoek van DHV naar de kwaliteit van de buitenlucht tien tot twaalf meetpunten op en rondom de stort opgenomen, waarvan een in de tuin van de heer Gerritsma en een vlakbij het kinderdagverblijf. De in de stukken genoemde kinderboerderij bevindt zich aan de andere kant van de locatie. Bij de second opinion heeft de Universiteit gekozen voor een modelmatige aanpak waarbij is uitgegaan van een afstand van 700 meter, dit is de afstand tot Aarlanderveen en daarna is men terug gaan rekenen. Het bleek dat dezelfde concentraties meetwaarden ook op 100 meter afstand werden gevonden.
  - c. DHV heeft in 1997 geen gebruik gemaakt van de Lindvalldoos omdat deze alleen geschikt is om oppervlakte-emissies te bepalen. Via het bodemluchtonderzoek van de Coupépolder is nagegaan wat het dampremmend vermogen van de deklaag is. Het eventueel optreden van belangrijke emissies naar de

buitenlucht is en wordt gevolgd met het buitenluchtmonitoringssysteem. De bemonstering van bodemlucht met lansen is een goede methode, omdat de diameter van het boorgat klein is, zodat snel evenwichtinstelling tussen bodem en bodemlucht plaatsvindt. Er is in 1997 bodemlucht onderzocht onder de deklaag en in de deklaag op 0,2 m-mv. Het zogenaamde OPS-model is bruikbaar voor emissieverspreidingsberekeningen. Vanaf 1999 is het nieuwe nationaal-verspreidingsmodel in werking. De verschillen in uitkomsten zijn bij lage bronnen en bij receptorpunten op korte afstand van de bron(nen) gering. De door de Universiteit van Maastricht berekende immisatieconcentraties als gevolg van de voormalige stort zijn zo gering dat de bedoelde verschillen hier niet meer van belang zijn.

- d. Wat betreft de argumenten in de brief van de heer Reijnders van 25 mei 2000 terzake van het onderzoek van DHV overwegen wij het volgende.

De overheid neemt wel veel maatschappelijke risico's weg, maar het is onmogelijk om alle risico's weg te nemen. De heer Reijnders gaat ervan uit dat er sprake moet zijn van een verwaarloosbaar risico (VR), dat wil zeggen het risico dat in het milieubeleid onvermijdelijk wordt geacht als uitvloeisel van de van nature aanwezige blootstelling aan stoffen. Bij de beoordeling van actuele humane risico's bij bodemverontreiniging is het echter gebruikelijk om uit te gaan van het maximaal toelaatbare risico (MTR). Het MTR ligt op een beduidend hoger niveau dan het VR. De achtergrondconcentraties van diverse luchtverontreinigende stoffen liggen nabij de Coupépolder en ook elders in Nederland duidelijk boven het VR-niveau. Een vergelijking met de vuurwerkcramp in Enschede achten wij - gelet op het feit dat het hier gaat om buitenluchtkwaliteit - buiten alle proporties.

Ten aanzien van het argument dat niet op alle mogelijk aanwezige gevaarlijke stoffen en stankstoffen is gemeten merken wij op dat de heer Reijnders zijn brief baseert op de second opinion van de Universiteit van Maastricht. De Universiteit van Maastricht heeft uit de veel uitgebreidere reeks van gemeten stoffen echter een aantal geselecteerd die in de buitenlucht boven de voormalige stort wat duidelijker naar voren komen. Op de overige stoffen is wel gemeten, maar deze kwamen minder duidelijk naar voren. In het kader van de luchtmonitoring wordt standaard op een reeks van 22 stoffen gemeten en periodiek op een reeks van 46 stoffen (GC-MS-analyse). Bovendien wordt bij deze analyse gelet op de mogelijke aanwezigheid van andere stoffen dan die 46 stoffen. Er is een gangbare methode gebruikt waarbij op mogelijk aanwezige stoffen wordt gemeten. De stelling dat er niet op alle mogelijk aanwezige gevaarlijke stoffen is gemeten, is dus onjuist. Over zwavelhoudende stankstoffen merken wij op dat het technisch wel mogelijk is hierop te meten, maar dat waarnemingen met de neus vaak gevoeliger zijn. Stank zou overigens voor ons geen reden om te kiezen voor aanvullende saneringsmaatregelen.

De heer Reijnders heeft in zijn brief gesteld dat de feitelijke toeschrijving van (zeer) hoge meetwaarden aan meetfouten, onvoldoende gefundeerd is. Er zou ook sprake kunnen zijn van een lokale hoge concentratie als gevolg van het lekken van een vat. Wij merken hierover op dat bij het door DHV uitgevoerde onderzoek een extra check heeft plaatsgevonden om te beoorde-

len of het inderdaad om een meetfout gaat. Uit de duplomonsters bleek dat niet tegelijkertijd verhogingen werden gemeten.

Voorts stelt de heer Reijnders dat men er gelet op de hoogte van de meetpunten niet van verzekerd kan zijn dat daarmee "worst case"-blootstellingen worden gesignaleerd. Bij de omgang met vluchtige oplosmiddelen in onder andere pure vorm is het vereist om rekening te houden met verplaatsing van dampen die zwaarder zijn dan lucht en zich over de grond verplaatsen. Dan gaat het echter wel om concentraties in de lucht van vele grammen per kubieke meter. De metingen hier bevinden zich in het bereik van (tientallen) microgrammen. De verschillen in dichtheid in achtergrondlucht ten opzichte van de lucht die de dampen bevat, is dan zo gering dat het verschijnsel niet meer aan de orde is. DHV heeft overigens op verschillende hoogten bemonsterd, te weten op 0,30 tot 2,00 meter; de meeste meetpunten daarvan bevonden zich op een hoogte van 1,00 tot 1,50 meter boven het maaiveld, welke hoogte volgens de handleiding Urgentie van bodemsanering als uitgangspunt geldt voor wat betreft inademing van buitenlucht van kinderen tot zes jaar.

- e. U hebt naar voren gebracht dat de toekomstige gezondheidsrisico's niet goed zijn in te schatten om tal van redenen. Wij merken hierover op dat er weliswaar geen goede voorspellingen te doen zijn over de snelheid van doorroesten van eventueel aanwezige vaten in de voormalige stort, maar dat uit het onderzoek van DHV blijkt, dat wel is bekeken wat de effecten kunnen zijn van het doorroesten van een groot vol vat oplosmiddel in de voormalige stort. Het vroeger gebruikte vluchtige en toxische oplosmiddel benzeen is daartoe als "worst case"-voorbeeld gekozen. Mochten er vaten aanwezig zijn, waaruit plotseling een grote hoeveelheid stoffen vrijkomt, dan vormt de aanwezige afdeklaag een sterke barrière waardoor de uitdampingssnelheid van een vluchtige vloeistof, die eventueel uit lekgeraakte vaten in de stort loopt, sterk wordt verminderd. Wat betreft meer diffuse uitdamping is de laag enerzijds een barrière en anderzijds kan gedeeltelijke afbraak/omzetting van vluchtige stoffen in de zuurstofrijke zone plaatsvinden. Door de aanwezige beplanting worden inhomogeniteiten en scheuren in de toplaag verminderd, waardoor het ontsnappen van dampen door voorkeurskanalen vermindert. Overigens zouden er statistisch gezien reeds een aantal vaten lekgeraakt moeten zijn gelet op de ouderdom (de stortplaats was in werking van 1959 tot 1985). De uitslagen van luchtmonitoring zijn echter reeds drie jaar gunstig en het is de bedoeling dat die luchtmonitoring in het kader van de nazorg wordt voortgezet. Gelet op het vorenstaande kan niet worden gesteld dat DHV zonder motivering heeft geconcludeerd dat de gezondheidsrisico's aanvaardbaar zijn. Wat betreft de visuele en zintuiglijke waarnemingen van de heer Gerritsma merken wij nog op dat deze niet worden gestaafd door onderzoek en feiten. Ook de vertegenwoordiger van de Wetenschapswinkel TU Delft heeft ter zitting geen verklaring kunnen geven voor de door de heer Gerritsma waargenomen plekken in het gras en de benzeenachtige geur. Van de zijde van de golfvereniging is aangegeven dat de kleurverschillen het gevolg zijn van verschillende grassoorten.

- f. Wat betreft uw argument dat geen van de rapportages ingaat op de gevaren en risico's voor planten en dieren (voedselketen) op de stort, merken wij op dat bij de afleiding van normen voor bodem niet alleen rekening is gehouden met effecten op de mens maar ook op het ecosysteem. De interventiewaarde bodemsanering voor benzeen is bepaald door humane risico's, maar er is ook een ecologische interventiewaarde afgeleid, de zogenaamde HC50. Bij IBC-saneringen staat het tot een aanvaardbaar niveau terugbrengen van humane risico's echter voorop. Uit het onderzoek van de deklaag in 1997 blijkt dat geen hoge concentraties vluchtige of andersoortige verontreinigingen aanwezig zijn en dat de kwaliteit van de deklaag goed is.
- g. Voorzover uw bezwaren betrekking hebben op (verdere) verontreiniging van bodem en grondwater gaan wij hier niet op in, omdat het bestreden besluit zich beperkt tot de vraag of op grond van de risico's op verontreiniging van de buitenlucht een additionele bovenafdeling nodig is. Bij het besluit van 3 december 1992 zijn saneringsmaatregelen vastgesteld in verband met de verontreiniging van de bodem en het grondwater.

Uit het vorenstaande concluderen wij dat het onderzoek op de Coupépolder op een goede, zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden en nog steeds plaatsvindt via het nazorg(monitorings)traject.

- ad 3 Het bezwaar dat toepassing van het voorzorgsbeginsel niet heeft plaatsgevonden kunnen wij in verband met onderhavig besluit niet geheel plaatsen. Het voorzorgsbeginsel houdt in dat maatregelen om milieubederf te voorkomen niet mogen worden uitgesteld met als enige reden dat er nog geen wetenschappelijke zekerheid bestaat over de milieueffecten. De aanleiding van het bestreden besluit is nu juist dat de onderzoeken zijn afgerond en dat er nu wel (meer) zekerheid bestaat. Het zou eerder in de rede hebben gelegen tegen het besluit van 3 december 1992 op te komen. Wat betreft de door u in dit verband aangehaalde jurisprudentie wijzen wij erop dat deze over een situatie gaat waarin onvoldoende gegevens beschikbaar waren. Naar onze mening beschikken wij in de onderhavige situatie - zoals hiervoor ook gesteld - over voldoende informatie om een beeld te kunnen vormen van de risico's en geen aanvullende saneringsmaatregelen te treffen, zodat wij niet in strijd met het voorzorgsbeginsel handelen.
- ad 4 Ten aanzien van uw argument dat geen rekening is gehouden met de Wet op de luchtverontreiniging merken wij op dat deze wet nog maar in heel beperkte mate in werking is en grotendeels is opgegaan in de Wet milieubeheer. Volgens het krachtens laatstgenoemde wet vastgestelde Inrichtingen- en vergunningenbesluit vallen stortplaatsen weliswaar onder het begrip inrichtingen, maar zijn deze wettelijke regels niet op deze situatie van toepassing, omdat het in dit geval gaat om een reeds lang gesloten stortplaats.
- ad 5 Wat betreft de dikte van de afdeklaag blijkt uit het "Onderzoek deklaag stortplaats Coupépolder te Alphen aan den Rijn" van DHV dat deze in het algemeen 0,60 tot 1,00 m bedraagt en slechts op een enkele plaats 0,30 m. Ook is deze op meer plaatsen dikker dan vereist, op een enkele plaats zelfs 1,80 meter. Overigens is de chemische kwaliteit van de deklaag goed. Voorzover de afdeklaag op enkele plaatsen onvoldoende dik is, heeft de gemeente

ONS KENMERK

DWM/RGG/00/11410

PAGINA 10/11

Alphen aan den Rijn toegezegd deze werkzaamheden nog dit jaar af te ronden. Het feit dat het lang heeft geduurd voordat de deklaag overal op hoogte is gebracht, heeft te maken met het feit dat de projectgroep al 12 jaar bezig is en dat er veel tijd is heengegaan met de onderzoeken. In 1988 bleek uit 17 boringen dat de afdeklaag in het algemeen voldoende was; de chemische kwaliteit is toen niet onderzocht. Inmiddels geldt ook de Wet bodembescherming die weer andere uitgangspunten kent dan de milieuwetgeving ten tijde van het beëindigen van de stortactiviteiten. Op grond van de Wet bodembescherming moet de dikte 0,50 m bij grasvlakten en bij bosschages 1,00 m zijn, welke dikten gerelateerd zijn aan het functionele gebruik.

Gezien het vorenstaande, gelet op het artikel 29 juncto 37 van de Wet bodembescherming en gelet op het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht besluiten wij, overeenkomstig het advies van de Tweede Kamer-B uit de bezwarencommissie-Awb van 23 november 2000,

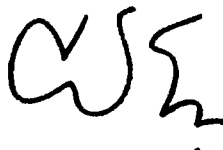
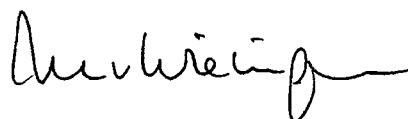
1. u in de bezwaren van mevrouw C.C. van Laar-Graven, de heer R. Pleij en de heer P. Rijnberg niet te ontvangen, omdat zij geen belanghebbenden zijn;
2. u in de bezwaren van de heer Gerritsma wel te ontvangen, doch deze bezwaren ongegrond te verklaren en ons besluit van 23 februari 2000, kenmerk DWM/2000/1213 te handhaven.

Ten slotte wijzen wij u erop dat ingevolge hoofdstuk 20 van de Wet milieubeheer juncto de Algemene wet bestuursrecht binnen zes weken na de dag van verzending van dit besluit, daartegen een beroepschrift kan worden ingediend bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag (bezoekadres: Kneuterdijk 22). Tevens kan een voorlopige voorziening ingevolge artikel 8:81 van de Wet milieubeheer juncto artikel 36 van de Wet op de Raad van State worden gevraagd bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Hoogachtend,

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland,
griffier,

voorzitter,

M.H.J. van Wieringen-Wagenaar

J. Franssen

ONS KENMERK

DWM/RGG/00/11410

PAGINA 11/11

AFSCHRIJF AAN

- de Tweede Kamer-B uit de bezwarencommissie-Awb, kamer B2.23;
- Vrienden van het Heemgebied, p.a. de heer P. Rijnberg, Eikenhorst 357, 2492 RX Alphen aan den Rijn;
- Bewonerscomité Vuilstort Coupépolder, p.a. de heer J.H. Post, Klepperman 51, 2401 GN Alphen aan den Rijn;
- Bewonerscomité Vuilstort Coupépolder, p.a. de heer R.A. van Zurk, Barnsteenstraat 23, 2403 BW Alphen aan den Rijn;
- Taakgroep Milieu Alphen aan den Rijn, de heer Joustra, Castellumstraat 6, 2405 CB Alphen aan den Rijn;
- Streekcommissie Alphen, p.a. de heer W. Klaassen, Kopenhagensingel 85, 2408 EL Alphen aan den Rijn;
- Golfclub Zegersloot, de heer H.A.J. Nijenhuis en de heer R.J. Terenburg, Postbus 190, 2400 AD Alphen aan den Rijn.

VERZONDEN:

14 DEC. 2000